

картината, която прѣдставлява копие отъ оригиналната, която се намира въ *Monasterio Crypte Forratae* недалечъ отъ гр. Римъ.

Надѣсно отъ описания образъ е изобразенъ пакъ български войникъ, облѣченъ въ закончанъ кожухъ, който е украсенъ съ напители цвѣта; всѣко едно отъ тѣхъ е поставено въ вжтрѣшността на концентрични кръгове, които до толкова сж голѣми, щото два само изпълняватъ пространството отъ шията до половината. Ржкавитѣ тѣй сжщо сж напичени съ кръгове, въ центъра на които се намиратъ цвѣта. Тоя костюмъ е много нашаренъ и, като имаме прѣдъ видъ извѣстието на лексикографа Суида, който казва, какво българитѣ, като видѣли красивото аварско облѣкло, до толкова сж се влюбили въ него, че го приели за свое, то сме напълно убѣдени, че тоя орнаментиранъ костюмъ по чисто источенъ вкусъ е именно аварския, който подирѣ станалъ достояние на българитѣ. (По-къси кожени горни облѣкла съ концентрически кръгове сж се приготвявали прѣди нѣколко десетки години въ велешко и охридско, нѣ сега е изчезналъ вече тоя обичай). Костюма пѣкъ на третия образъ, който се намира по срѣдата на картината, е изработенъ съ нашии шестолистни цвѣта. И тримата български войници държатъ въ ржцѣтѣ издигнати голи мечове; тѣ избиватъ дванадесетъ души видни християни. Костюмитѣ въ тази картина, рѣзко се различаватъ отъ ония въ миниатюритѣ на Ватиканския словѣнски ржкописъ на Манасиевата лѣтописъ (1340—60 г.). Тѣлохранителятъ, който стои на почетна стража прѣдъ Самуиловото тѣло, сложено на смъртния одъръ, е облѣченъ въ тѣсна желѣзна броня. Обаче мжно може да се вникне дали горнитѣ миниатюри сж били приготвени веднага подиръ събитието, т. е. избиванието на християнитѣ, или пѣкъ прѣзъ 967—1025 г. Даже и да приемемъ, че картината е била изработена къмъ края на X или прѣзъ първитѣ години отъ XI вѣкъ, все пакъ можемъ да расчитваме на точностъ, прѣдъ видъ обстоятелството, че тогавашнитѣ византийски живописци, вследствие блискитѣ сношения съ българитѣ, както и честитѣ непрѣкъснати войни помежду тѣхъ, сж могли да иматъ прѣдъ очи облѣклата на неприятелскитѣ войници, които се намирали въ достатъчно количество пленени въ Цариградъ. При туй като вземемъ въ съображение, че измѣнението на облѣклото между всѣки народъ се движи бавно, а особено пѣкъ тогава, когато